

MIGRATION OF PROPER NAME - MEDICAL EPONYMS

Corobcean Doina

Pre-university Training Center, *Nicolae Testemitanu* SUMPh

Background. In Romanian linguistics the interest in eponyms is a moderate one, given that, formed from the proper names, this category of common names has adapted so well that no reference is made to anthroponyms. This fact is particularly evident in the medical domain, where the eponyms are quite numerous. **Objective of the study.** The paper demonstrates the formation of eponyms, their typology, also the place of Romanian eponyms in a international lexicography. **Material and Methods.** Research in the field of eponimes, medical ones in particular, in Romanian linguistics is insignificant, therefore the study was focused on the analysis of dictionaries, articles, monographs in English, as well as existing Romanian researches. **Results.** Eponyms have been studied in various articles from a non-linguistic perspective, which has aroused controversy over their role and place in the spheres of use, such as medicine. Here the diversity of eponyms can be classified into several semantic categories. And, given provided that they come from a proper name, in the process of transition, they undergo certain orthographic, semantic and grammatical changes. However, in medical terminology, a special role in the development of the eponymous vocabulary is played by researchers and scientists, who have left their mark on their own name both locally and internationally. **Conclusion.** Eponyms are words with a special historical and cultural value, which are often omitted, lost or ignored by dictionaries and specialized studies. In medical researches in recent years, there is evidence of a noticeable decrease in the use of this nominative technique in medicine.

Keywords: eponym, anthroponym, terminology, lexicography, researcher.

MIGRAȚIA NUMELUI PROPRIU – EPONIMELE MEDICALE

Corobcean Doina

Centrul de instruire preuniversitară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. În lingvistica românească interesul față de eponime este unul moderat, deoarece formate de la apelative, această categorie de nume comune s-a adaptat astfel, încât nu se mai face referință la antroponime. Acest fapt este, îndeosebi, relevant în medicină, unde eponimele sunt destul de numeroase. **Scopul lucrării.** Studiul demonstrează formarea eponimelor, tipologia, dar și locul eponimelor românești în lexicografia internațională. **Material și Metode.** Cercetările din domeniul eponimelor, al celor medicale în special, în lingvistica românească sunt nesemnificative, de aceea studiul a fost axat pe analiza dicționarelor, articolelor, a monografiilor în limba engleză, dar și a cercetărilor românești existente. **Rezultate.** Eponimele au fost abordate în diferite studii din perspectivă non lingvistică, ceea ce a trezit polemici privind rolul și locul acestora în sferile de utilizare, cum ar fi în cea medicală. Aici eponimele, destul de diverse, pot fi clasificate în mai multe categorii semantice. Dat fiind faptul că acestea provin de la un nume propriu, în procesul de trecere, în mod inevitabil, suportă anumite modificări de ordin ortografic, semantic și gramatical. Astfel, în terminologia medicală un rol deosebit în dezvoltarea vocabularului eponimic îl au unii cercetători și savanți care și-au lăsat amprenta propriului nume atât la nivel local, cât și internațional. **Concluzii.** Eponimele sunt cuvinte cu o valoare istorică și culturală deosebită, care, deseori, sunt omise, pierdute sau ignorate de dicționarele și studiile de specialitate. În cercetările medicale din ultimii ani se atestă o diminuare vizibilă a utilizării acestei tehnici denominative în medicină.

Cuvinte-cheie: eponim, antroponim, terminologie, lexicografie, cercetător.